

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου – Ψηφιακών Μέσων Αττικής

Η πανδημία δεν αντιμετωπίζεται με καθολική απαγόρευση κυκλοφορίας. Αντιμετωπίζεται με εκτεταμένους μαζικούς ελέγχους (τεστ) και με μέτρα ανόρθωσης του διαλυμένου συστήματος υγείας.

Η πραγματικότητα που ζούμε…
– Στα νοσοκομεία δεν υπάρχουν αντιδραστήρια για να γίνουν τεστ, δεν υπάρχουν μάσκες ούτε καν για το νοσηλευτικό προσωπικό, δεν υπάρχουν Μονάδες Εντατικής Θεραπείας, δεν υπάρχει επαρκές προσωπικό (γιατροί, νοσηλευτές, διοικητικοί)… και ούτε υπάρχει καμία καούρα στην κυβέρνηση για να γίνουν προσλήψεις.
– Τα ιδιωτικά κέντρα υγείας αντί να επιταχθούν και να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση της πανδημίας, συνεχίζουν να κερδοφορούν, ή καλύτερα να αισχροκερδούν. Η κυβέρνηση προχωρά στην ενοικίαση κρεβατιών από τα ιδιωτικά κέντρα υγείας με εξωφρενικό κόστος. Χαρίζει χρήμα στους εμπόρους της Υγείας.
– Στα μαγαζιά τα ατομικά είδη προστασίας (μάσκες, αντισηπτικά κοκ) στοιχίζουν πανάκριβα, επειδή αυτό επιτάσσει ο «νόμος της αγοράς».

– Εργοστάσια και μεγάλες εταιρείες που καμία σχέση δεν έχουν ούτε άμεσα ούτε έμμεσα με τους τομείς της υγείας, των τροφίμων, των καυσίμων, συνεχίζουν κανονικά τη λειτουργία τους… και οι εργαζόμενοι στριμώχνονται στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς τις ώρες αιχμής για να πάνε στη δουλειά τους. Πχ κατασκευαστικός τομέας, τηλεφωνικά κέντρα, ακόμη και στον κλάδο του βιβλίου – χάρτου – ψηφιακών ειδών (με ηλεκτρονικές πωλήσεις).
– Στους χώρους εργασίας οι εργοδότες δεν παρέχουν τα στοιχειώδη μέτρα ατομικής και ομαδικής προστασίας στους εργαζόμενους.
– Εργαζόμενοι σε συγκεκριμένους τομείς π.χ. υγεία, σουπερμάρκετ, ταχυμεταφορές, ντελίβερι ωθούνται στα όρια της ψυχικής και σωματικής αντοχής με εξαντλητικά ωράρια, εντατικοποίηση, μηδαμινή προστασία.
– Χιλιάδες εργαζόμενοι καλούνται να επιβιώσουν με το περιβόητο 800άρι (533,33 ευρώ το μήνα)… ούτε σκέψη για να καλυφθούν από το κράτος οι μισθοί εξ ολοκλήρου ή στο μεγαλύτερο ποσοστό τους όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Οι συμβάσεις εργασίας αναστέλλονται και είναι αβέβαιο όταν λήξει η αναστολή τους, που θα βρίσκεται ο εργαζόμενος ή τι θα ισχύει με τη σύμβασή του.
– Πλήρης ελευθερία στους εργοδότες στο όνομα της έκτακτης ανάγκης να διαλύσουν τις εργασιακές σχέσεις και να αναιρέσουν εργασιακά δικαιώματα (απλήρωτες υπερωρίες, εκ περιτροπής εργασία με μείωση κατά 50% του μισθού, ωράρια λάστιχο). 40000 απολύσεις από 1η Μάρτη.
– Χιλιάδες πρόσφυγες βρίσκονται στοιβαγμένοι σε «στρατόπεδα συγκέντρωσης» χωρίς καμία προστασία για την πανδημία και χωρίς τα στοιχειώδη για την επιβίωσή τους (σκεπή πάνω από το κεφάλι τους, τροφή, νερό για πλύσιμο, κρεβάτι…).

…και η αντιστροφή της

Ο πρωθυπουργός στα διαγγέλματά του, οι υπουργοί και οι αρμόδιοι στις δηλώσεις τους πιπιλίζουν συνέχεια την καραμέλα της ατομικής ευθύνης. «Φταίει ο καθένας ατομικά». Αλήθεια, το κράτος δεν φταίει πουθενά;;
Με το ίδιο μας βομβαρδίζουν συνέχεια και τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης, φτιάχνοντας κατάλληλο κλίμα.
«Φταίμε όλοι… αφού την Παρασκευή 20 Μάρτη η κίνηση στα διόδια της Ελευσίνας ήταν αυξημένη». Ψέματα! η κίνηση ήταν περίπου 30% πεσμένη συγκριτικά με την Παρασκευή 13 Μάρτη.

«Φταίμε όλοι… οι πολίτες ξεχύθηκαν σήμερα Σάββατο 21 Μάρτη στις παραλίες της Χαλκιδικής». Ψέματα! Το πλάνο πίσω από τον δημοσιογράφο με το μικρόφωνο δείχνει μια έρημη παραλία.

Τολμά και μιλά για ατομική ευθύνη του πολίτη ο Άδωνις Γεωργιάδης, ο οποίος περηφανεύονταν ότι αυτός είναι που θα κλείσει δημόσια νοσοκομεία και δεν θα αφήσει την Τρόικα να του πάρει αυτή τη δόξα,
Τολμά και μιλά για ατομική ευθύνη του πολίτη ο Προτοσάλντε, που σιγοντάριζε τον Άδωνι Γεωργιάδη: «υπάρχουν δημόσια νοσοκομεία που δεν χρειάζονται απλά κλείσιμο, γκρέμισμα χρειάζονται, γιατί είναι εστίες μόλυνσης».
Πίσσα και πούπουλα και στους δύο… και σε όλους όσοι ευθύνονται για την άθλια κατάσταση της δημόσιας υγείας.

Και βρέθηκε η λύση… Καθολική απαγόρευση κυκλοφορίας!

Ενώ η κοινωνία, σε μεγάλο βαθμό και κάθε μέρα όλο και περισσότερο, συμμορφώνεται στα μέτρα προστασίας που είναι απαραίτητα (περιορισμός δημόσιων και ιδιωτικών συναθροίσεων, περιορισμός εξόδων, τήρηση αποστάσεων ασφαλείας κοκ), η κυβέρνηση αποφασίζει και διατάσσει ένα ακραίο αντιδημοκρατικό μέτρο αστυνομικού-στρατιωτικού χαρακτήρα: ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΔΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ!!

Αν η κυβέρνηση γνωρίζει ότι η έκταση της πανδημίας είναι τέτοια που απαιτεί απαγόρευση της κυκλοφορίας τότε γιατί επιτρέπει τη λειτουργία επιχειρήσεων που απασχολούν σε ακατάλληλες συνθήκες υγιεινής χιλιάδες εργαζόμενους και επιπλέον συνωστίζονται στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς; Ψεύδεται για την πανδημία, ή δεν την ενδιαφέρει για την υγεία των εργαζομένων; Μήπως δείχνει με αυτό τον τρόπο ότι, σκοπός του μέτρου δεν είναι η υγεία αλλά η λιγότερη ζημιά στην κερδοφορία; Ή μήπως θέλει με αυτόν τον τρόπο ενισχύοντας το φόβο όσων εργαζόμενων μένουν εκτεθειμένοι, να απαιτήσουν το σταμάτημα των εργασιών επικυρώνοντας την πολιτική της κυβέρνησης; Και στις δύο περιπτώσεις πρόκειται για real politik του θανάτου με, την κυβέρνηση σε ρόλο εκτελεστή και ίσως αυτό είναι που θέλει να επιτύχει με την απαγόρευση της κυκλοφορίας. Να προσθέσει στον πραγματικό θάνατο και το συμβολικό του αντίστοιχο: μια σιωπή θανάτου.

Η κυκλοφορία επιτρέπεται μόνο για να πάει κανείς στη δουλειά και για 6 ακόμη λόγους. Η κοινωνία όμως δεν χωράει στα κλισέ τους…

Πώς θα εξασφαλίσει τη βεβαίωση από τον εργοδότη αυτός που δουλεύει «μαύρα» και αδήλωτα, ή σε δουλειά του ποδαριού, ώστε να μπορέσει να κινηθεί και να εξασφαλίσει τον καθημερινό επιούσιο;
Θέλω να πάω στην Επιθεώρηση Εργασίας ή στο ΙΚΑ για να κάνω καταγγελία για εργοδοτική αυθαιρεσία, σε ποια από τις 6 περιπτώσεις εμπίπτω;

Θέλω να πάω στο σωματείο μου να πάρω πληροφορίες και να ενημερωθώ...
Είμαι εκπρόσωπος του σωματείου και θέλω να επισκεφτώ ένα χώρο εργασίας για να αντιμετωπιστούν προβλήματα που έχουν οι συνάδελφοι εκεί....

Τα μέτρα ήρθαν για να προβαριστούν και ει δυνατόν για να μείνουν

Μέτρα έκτακτης ανάγκης λόγω της κρίσης του χρέους, μέτρα έκτακτης ανάγκης λόγω θεομηνίας, μέτρα έκτακτης ανάγκης λόγω πανδημίας, μέτρα έκτακτης ανάγκης λόγω πολέμου.... Όπου ακούς «μέτρα έκτακτης ανάγκης», να είσαι δύσπιστος και εχθρικός... επειδή όλως τυχαίως πάντα είναι μέτρα σε βάρος των δικαιωμάτων μας. Πρακτικά: να δουλεύουμε χωρίς την προστασία εργατικού δικαίου και να απαγορεύεται να μιλήσουμε, να διαμαρτυρηθούμε, να κινηθούμε.

Αντιστεκόμαστε

Δεν θα επιτρέψουμε ο κορονοϊός να γίνει το πρόσχημα και η αφετηρία για ένα νέο κύκλο υποτίμησης και πειθάρχησης των εργαζομένων και της κοινωνίας.
Επιδιώκουμε με κάθε τρόπο να «σπάσουμε» το καθεστώς του ολοκληρωτικού ελέγχου / επιτήρησης και τον αποκλεισμό μας από τη δυνατότητα να εξυπηρετούμε τις ανάγκες μας.
Λαμβάνουμε, σε κάθε περίπτωση, για την προστασία όλων μας τα απαραίτητα μέτρα προφύλαξης και ακολουθούμε τις συμβουλές των εργαζομένων στον κλάδο της υγείας.
Θα αντιπαλέψουμε τη στρατιωτικοποίηση των ζωών μας, την αστυνομοκρατία και τη διασπορά ενοχής που επιχειρείται.

Τα δημοκρατικά δικαιώματα και οι ελευθερίες είναι αδιαπραγμάτευτα. Η συνδικαλιστική και πολιτική δράση είναι αδιαπραγμάτευτη.

Κόντρα στο ρεύμα της αμηχανίας, της παθητικότητας, της υποταγής... επιμένουμε συλλογικά, διεκδικητικά, αλληλέγγυα.

• Όσο ψηλώνουν οι φράχτες, τόσο βελτιώνονται και οι άλτες!

Ας αξιοποιήσουμε τις παραδοσιακές μορφές δράσης και αντίδρασης και ας εφεύρουμε και νέες μορφές, ατομικά και συλλογικά, στους εργασιακούς χώρους και στις γειτονιές.
Αξιοποιούμε τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για επικοινωνία και αλληλοενημέρωση, Συνάδελφε/ισσα στείλε τα κείμενα του Συλλόγου σε συναδέλφους που δεν τα λαμβάνουν. Να μάθει κάθε συνάδελφος ότι, ο Σύλλογος συνεχίζει τη δράση του και ότι ο καθένας/καθεμία μπορεί να έρθει σε επαφή. Να φτάσουν στο Σύλλογο καταγγελίες για παραβιάσεις και

εργοδοτικές αυθαιρεσίες από τους χώρους εργασίας. Αναρτήστε έξω από τους χώρους εργασίας (ιδιαίτερα όσους είναι εν λειτουργία) χειρόγραφες με μαρκαδόρο αφίσες και πλακάτ, με μηνύματα / συνθήματα του Συλλόγου. Να φτάσουν στο Σύλλογο περιπτώσεις όπου συνάδελφοι έχουν ανάγκη και πρέπει να τους στηρίξουμε.
Κάποιες ιδέες για νέες μορφές παρέμβασης:
Η επιτρεπόμενη καθημερινή βόλτα μπορεί να συνοδεύεται με ανάρτηση μηνυμάτων σε χαρτί (δηλαδή χειρόγραφες με μαρκαδόρο αφίσες) στις κολόνες και στους τοίχους της γειτονιάς.
Αναρτούμε πανό και πλακάτ με μηνύματα / συνθήματα στο μπαλκόνι του σπιτιού μας.
Οργανώνουμε συντονισμένα στο δρόμο που μένουμε «διαδήλωση» από τα μπαλκόνια και τα παράθυρα με όλους τους γείτονες.
Στο διαδίκτυο υπάρχουν πολλά παραδείγματα από άλλες χώρες. Ας τις δοκιμάσουμε και εδώ... και ας πειραματιστούμε και με άλλους τρόπους. Τα υπάρχοντα δίκτυα συλλογικοτήτων στις γειτονιές μπορούν να συμβάλουν για επικοινωνία και συντονισμό δράσης. Δεν ξεχνάμε τους συνανθρώπους μας στη γειτονιά μας που έχουν ανάγκη.

Ελάτε σε επαφή με το Σύλλογο
συλλογικότητα, αλληλεγγύη, αντίσταση